

П О В І Д О М Л Е Н Н Я про підозру

м. Івано-Франківськ

«30» квітня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Жовнірович Олег Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202209000000304, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

БЕВЗЮКА Валентина Володимировича,
15.06.1966 р.н., уродженця м. Гола Пристань
Херсонської області, зареєстрованого за
адресою: Херсонська область, провулок
Прикордонний, будинок № 9, громадянина
російської федерації,

про те, що він підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, публічних закликах до вчинення таких дій, повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Бевзюк В.В.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати

на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва ЗС рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам рф, упродовж 2013 року у представників влади рф, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони рф (далі – МО рф), Генерального штабу Збройних Сил рф (далі – ГШ ЗС рф), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів рф протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу рф на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту рф (далі - ЧФ рф) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі - АР Крим), вказані представники влади рф вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС рф, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та рф та вчинення інших злочинів. При цьому

вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь рф, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади рф було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ рф, що сприяло б найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС рф поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі Донецької та Луганської областей, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим, Луганської та Донецької областей передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдо референдуму та подальше їх приєднання до складу рф, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ рф на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальній цілісності та недоторканості України, представники влади рф на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча, усіляко

нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму, Донецької та Луганської областей.

Ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективною та оперативною реалізацією злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО рф у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС рф, в тому числі ЧФ рф, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС рф злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, Луганської та Донецької областей шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами рф, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

Завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку рф території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому відбулася тимчасова окупація з боку рф частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія російською федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направлено на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до рф «Республіки Крим» і створення у складі рф нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів рф 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону рф № 6-ФКЗ, яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

У березні – квітні 2014 року розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Луганської та

Донецької областей, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію цих територій на порушення територіальної цілісності України.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне терористичне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»).

26 квітня 2014 року т. зв. «народний губернатор Луганщини» Валерій Болотов і «Уповноважений представник громад області» висунули ультиматум щодо припинення антитерористичної операції та заявили про готовність перейти до активної фази спротиву на всій території області.

27 квітня 2014 року групою сепаратистів захоплено будівлю УСБУ в Луганській області та проголошено т. зв. «Луганську народну республіку».

11 травня 2014 року відбувся т. зв. «референдум» про суверенітет Луганської народної республіки.

12 травня 2014 року на підставі проведеного псевдореферендуму проголошено незалежність т. зв. «Луганської народної республіки».

18 травня 2014 року на засіданні т. зв. «Верховної ради Луганської народної республіки затверджено Конституцію «ЛНР» як тимчасовий закон самопроголошеної республіки.

02 листопада 2014 року у м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «ЛНР», всупереч вимогам діючого законодавства України, проведені вибори Голови та депутатів «Народної Ради ЛНР», за результатами яких обрані «Голова «ЛНР» та «депутати «Народної Ради ЛНР», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

Аналогічно, в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «днр»).

Захоплення Донецька сепаратистами попри активний спротив більшості населення відбулося протягом квітня 2014 року, внаслідок чого місто Донецьк перейшло під контроль терористичного угруповання «Донецька народна республіка» і стало центром цього угруповання. Внаслідок боїв між сепаратистськими підрозділами та Збройними Силами України, а також численних диверсійних актів, місто зазнало значних руйнувань, а велика кількість мешканців була змушена покинути місто.

Починаючи з 06 квітня 2014 року сепаратисти розпочали захоплення адміністративних будівель, опорних пунктів силових структур, а згодом і інших господарчих та інфраструктурних об'єктів.

Бойові дії війни на Донбасі почалися із захоплення 12 квітня 2014 року російськими загонами, керованими офіцерами спецслужб рф, українських міст

— Слов'янська, Краматорська і Дружківки, де захопленою у відділках МВС зброєю російські диверсанти озброїли місцевих колаборантів і прийняли до своїх лав. В умовах неспротиву місцевих силових структур України, а іноді й відкритої співпраці, невеликі штурмові загони російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку й інші міста Донеччини та Луганщини.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконавч 'обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

З листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість - 2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т. зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т. зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т. зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05.00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

При цьому, всупереч наведеним вище нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили планування, підготовку та розв'язання агресивної війни проти України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції

про запобігання злочину геноциду та покарання за нього" (Україна проти РФ та ін.)».

Отже, з урахуванням викладеного 24.02.2022 на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії Російської Федерації при наступних обставинах.

Цього ж дня збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05.00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглись на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Харківській та інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією, при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військових і цивільних об'єктах України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, дії РФ проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу, підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому їх слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

24 лютого 2022 року російські окупаційні війська силами 49-ї загальновійськової армії Південного військового округу Росії перетнули адміністративну межу Херсонської області з АР Крим та протягом перших днів наступу зайняли кілька найбільших міст області: Генічеськ, Скадовськ, Олешки, Нову Каховку, Голу Пристань, а також мости через річку Дніпро і Північнокримський канал та Каховську ГЕС, яка розташована поруч з селищем Козацьке та селом Веселе Новокаховської територіальної громади.

Таким чином, починаючи з 24.02.2022 на територію України, в тому числі на територію Херсонської області, з порушенням правил перетину

державного кордону України почали прибувати невстановлені розслідуванням представники військових, державних та правоохоронних органів Російської Федерації для організації діяльності, кінцевої метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державою-агресором території Херсонської області відноситься встановлення влади окупаційних військ Російської Федерації на території населених пунктів Херсонської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці РФ, використання системи оподаткування РФ, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування за законодавством РФ, надання освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета - зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє по даний час.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України,

в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Починаючи з кінця березня-початку квітня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений) на окупованих територіях Херсонської області почали створюватись так звані незаконні органи виконавчої влади - військово-цивільні адміністрації (ВЦА) (мовою оригіналу: «военно-гражданские администрации» («ВГА»)), у тому числі ВЦА Херсонської області, та у подальшому, після проведення фіктивного референдуму, 30.09.2022 підписано так званий «Договір між Російською Федерацією і Херсонською областю про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області та створення у складі Російської Федерації нового суб'єкта» (мовою оригіналу - «Договор между Российской Федерацией и Херсонской областью о принятии в Российскую Федерацию Херсонской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта»).

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Херсонської області, у тому числі місто Херсон у період з 01.03.2022 по 11.11.2022, та вся лівобережна частина Херсонської області - з 24.02.2022 по теперішній час, опинились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів Російської Федерації на окупованій частині території Херсонської області.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25 квітня 2022 року «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року», Голопристанська територіальна громада Скадовського району Херсонської області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які

перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) та не виключалась з нього в наступних редакціях наказу.

З метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом набуття російською федерацією суверенних прав на тимчасово окуповану територію Голопристанської територіальної громади Скадовського району Херсонської області, невстановленими представниками держави-агресора російської федерації утворено т. зв. «Голопристанський муніципальний округ Херсонської області Російської Федерації», а також т. зв. «Військово-цивільну адміністрацію Голопристанського муніципального округу».

Громадянин російської федерації Бевзюк В.В., постійно проживаючи на території України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету й територіальній цілісності, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, у березні 2022 року добровільно прийняв пропозицію невстановлених досудовим слідством осіб із числа представників збройних формувань і окупаційної адміністрації російської федерації щодо зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

У березні 2022 року, точну дату встановити не виявляється за можливе, громадянин російської федерації Бевзюк В.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями російської федерації, отримавши пропозицію від невстановлених досудовим розслідуванням представників окупаційної адміністрації російської федерації, добровільно зайняв посаду пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, «начальника відділу молодіжної політики, спорту та туризму» у незаконному та підконтрольному представникам російської федерації органі влади – т. зв. «Військово-цивільній адміністрації Голопристанського муніципального округу Херсонської області», створеному на тимчасово окупованій території Голопристанської територіальної громади Скадовського району Херсонської області, яку займає по даний час.

З метою реалізації спільного злочинного умислу - зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом встановлення суверенних прав російської федерації на тимчасово окуповану територію Голопристанської територіальної громади та практичної реалізації відповідних рішень вищого політичного керівництва російської федерації, невстановлені представники держави - агресора наділили Бевзюка В.В. владними повноваженнями, пов'язаними з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських

функцій, які забезпечувалися примусовими заходами з боку військовослужбовців збройних сил російської федерації.

Згідно п. 1 ст. 3 Закону (мовою оригіналу) «О государственной гражданской службе Российской Федерации» «государственная гражданская служба Российской Федерации (далее также - гражданская служба) - вид государственной службы, представляющей собой профессиональную служебную деятельность граждан Российской Федерации (далее - граждане) на должностях государственной гражданской службы Российской Федерации (далее также - должности гражданской службы) по обеспечению исполнения полномочий федеральных государственных органов, государственных органов субъектов Российской Федерации, лиц, замещающих государственные должности Российской Федерации, и лиц, замещающих государственные должности субъектов Российской Федерации (включая нахождение в кадровом резерве и другие случаи).

Згідно т. зв. «указу» «временно исполняющего обязанности губернатора Херсонской области» № 03-у від 01.06.2023 «О реестре должностей государственной гражданской службы» посада начальника відділу належить до посад «государственной гражданской службы».

Громадянин російської федерації Бевзюк В.В., перебуваючи на посаді т. зв. «начальника відділу молодіжної політики, спорту та туризму Військово-цивільної адміністрації Голопристанського муніципального округу Херсонської області», створеного на тимчасово окупованій території, діючи за попередньою змовою групою осіб з невстановленими представниками російської федерації, публічно виконуючи представницькі повноваження, від імені т. зв. «Військово-цивільної адміністрації Голопристанського муніципального округу», посилаючись на т. зв. «державні програми російської федерації», організував переселення громадян України, в значній мірі жителів м. Гола Пристань, в різні регіони російської федерації, зокрема в Краснодарський край Південного федерального округу РФ, чим створив хибне уявлення у мешканців Голопристанської територіальної громади про легітимність та правосуб'єктність «Військово-цивільної адміністрації Голопристанського муніципального округу Херсонської області Російської Федерації», а також у фактичному не розповсюдженні державного суверенітету України на територію громади, яку окуповано державою-агресором.

Також Бевзюк, починаючи з березня 2022 року, використовуючи незаконно набуті повноваження керівника незаконного органу влади, діючи умисно, від імені т. зв. «Військово-цивільної адміністрації Голопристанського муніципального округу» в інтересах держави-агресора, з метою реалізації спільного з невстановленими представниками російської федерації злочинного умислу, спрямованого на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом встановлення суверенних прав російської федерації на тимчасово окуповану територію Голопристанської територіальної громади, організував незаконні поселення військовослужбовців збройних сил РФ в помешкання жителів

м. Гола Пристань, систематично здійснював збір та передачу представникам військових формувань РФ інформації щодо патріотично налаштованих службових осіб органів державної влади, місцевого самоврядування та мешканців Голопристанської територіальної громади, для застосування до них заходів фізичного та психологічного тиску, в т.ч. шляхом незаконних обшуків, позбавлення волі, вилучення майна, чим забезпечував співпрацю місцевих мешканців з окупаційною владою, придушення патріотичних настроїв населення.

Крім того, громадянин російської федерації Бевзюк В.В., будучи керівником незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території України, спільно з невстановленими представниками російської федерації, з метою реалізації злочинного умислу щодо утвердження в місцевого населення хибного уявлення про легітимність зміни меж територій Херсонської області, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, систематично організував та особисто здійснював агітаційну роботу серед мешканців Голопристанської територіальної громади.

Так, 14.08.2022 в с. Залізний Порт Скадовського району Херсонської області, діючи як представник незаконно створеного державою-агресором органу влади, Бевзюк В.В. спільно із представниками всеросійської громадської організації «Молодая Гвардия Единой России» Камчатського краю російської федерації організував проведення масового заходу за участю молоді та дітей - «Гвардейская машина». В ході проведення вказаного заходу українській молоді, яка знаходиться на тимчасово окупованій території Херсонської області, з використанням російської символіки впроваджувались російські стандарти молодіжної політики, з метою формування хибного уявлення щодо меж території України та нерозповсюдженні державного суверенітету України на територію громади, яку окуповано державою-агресором.

Також 10.09.2023 року Бевзюк В.В. як кандидат від російської політичної партії «Єдина Росія» приймав безпосередню участь у виборах депутатів т. зв. «Совета депутатов Голопристанского муниципального округа», впродовж серпня-вересня 2023 року на території Голопристанської територіальної громади здійснював агітаційну діяльність в інтересах держави-агресора, з метою реалізації спільного з невстановленими представниками російської федерації злочинного умислу - зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом встановлення суверенних прав російської федерації на тимчасово окуповану територію Голопристанської територіальної громади Скадовського району Херсонської області.

Умисні дії громадянина російської федерації Бевзюка В.В., вчинені за попередньою змовою групою осіб з невстановленими представниками російської федерації, призвели до фактичного встановлення влади окупаційних військ на території Голопристанської територіальної громади Скадовського району Херсонської області, неможливості дії органів влади України та законів України на вказаній території, впровадження на даній території законів і

грошової одиниці держави-агресора російської федерації, що є загальновідомим фактом, створили передумови для проведення псевдо референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Таким чином, **Бевзюк Валентин Володимирович** підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, публічних закликах до вчинення таких дій, повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

 Олег ЖОВНІРОВИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
Начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

 Богдан БУРАК

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки отримав, права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____
« ____ » год. « ____ » хв. _____ 2023 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ